

til komme tilveie. Han har henvendt sig desangaaende til Grosserer-societetet, men jeg veed ikke med hvad Held. Han antager, at Beføstningen for den Baad, der skal bygges, saavel som for 2 Skure, vil andrage 1,000 Rb. Den nuværende Redningsbaad ved Skagen ligger i Klitterne, og naar den skal bruges, udfordres der 6—8 Heste med det fornødne Mandskab til at befordre den, hvilket i den flette Narstid paa ufremkommelige Veie medfører, at megen Tid gaar med, inden den kommer tilstede, saa at den ofte kommer forsilbe. — Jeg skal ikke nævne de andre Uheld, som Redningsbaadene have havt; de ere nok som bekendte. Der kunde vist fra Ministerens Side svares, og det med god Grund, at alt dette er Noget, vi kjende; vi vide meget godt, at Redningsbaadene ikke ere gode og at de have store Mangler; men jeg synes, at man netop ved, at disse blive fremhævede, burde finde sig foranlediget til at forlade den Constructeur, der, saalænge Redningsvæsenet har bestaaet, nemlig siden 1852, har construireret de forskjellige Redningsbaade, og henvende sig til Andre. Der staaer ogsaa i Anmærkningerne til Finantsloven, at man tilsigter at anskaffe Baade af en forbedret Construction, og Udvalget har ligeledes yttret sig i Samklang hermed, idet det siger, at det maa tilraade den foreslaaede Udgift for ikke at svække den Tillid til Baadene, som giver Mandskabet Mod og Freidighed til dets farlige Gjerning. Det er ganske vist, at saasnart en Baad bliver construireret saaledes, at Mandskabet seer, at den har saadanne Egenskaber, at den kan indgyde Tillid, medens der, som igaar yttret, er indtruffet Tilfælde, hvor Mandskabet ligefrem har nægtet at gaar ud — ja paa eet Sted er endog et heelt Skibs Mandskab gaaet tilgrunde i Redningsmandskabets Paasyn — saa vil man ganske vist kunne forsvare den Udgift, der vil medgaa dertil; den er da for Intet at regne. Jeg skal derfor tillade mig meget indtrængende at henstille til den nuværende Minister, om han ikke vil forlade den nuværende Constructeur — som jeg isøvrigt i Parenthes bemærket ikke har det allerminste Kjendskab til — samt den Constructionsmåde, der hidtil har været brugt, og gaar hen, hvor sand Dygtighed, Indsigt, Kjendskab til de sted-

lige Forhold og Erfaring findes i rigeligt Maal. Dette troer jeg maa findes hos dem, der saa at sige daglig færdes paa Søen under de allerfarligste Forhold.

Indenrigsministeren: Med Hensyn til de Ytringer, der ere faldne angaaende Redningsvæsenet og Redningsbaadenes Indretning, maa jeg tillade mig den Bemærkning, at der naturligviis er taget Hensyn til, hvorledes Redningsbaadene ere indrettede paa andre Steder; der har f. Ex. gjentagende været sendt Mænd til England for at undersøge det deruværende Redningsvæsen. De engelske Redningsbaade ere imidlertid fundne at være aldeles usikrede til at bruges hos os; i Reglen ere de Seilbaade, som vi ikke kunne benytte her. Skulde de bruges nogetsteds, maatte det være paa Bornholm, og der vil fra Ministeriets Side ikke kunne være Noget iveien for der at gjøre et Forsøg med en saadan Baad, naar de fornødne Midler dertil bevilges. De engelske Baade ere dernæst langt kostbarere end vore egne. Det Uheld, der er forefaldet paa Fjans med en Redningsbaad, troer jeg ikke kan tilskrives Baadens Construction. Jeg skulde tage meget feil, hvis denne Begivenhed ikke hidrørte fra en feilagtig Manoevrering af vedkommende Baadsmand, idet han nemlig vendte Bredsidens Mod Bølgerne, hvorved Baaden blev fastet overende. Fra et saadant enkelt Uheld kan der desuden ikke drages nogen Slutning. Redningsbaaden paa Fjans er forøvrigt bestemt til at skulle forandres, og navnlig skal den gjøres noget længere. Forholdet imellem, hvormange der ere reddede ved Hjælp af Raletapparat, og hvormange der ere reddede ved Redningsbaad, kan heller ikke gjøre Udslaget; thi hvilket af disse Redningsmidler der i et givet Tilfælde skal anvendes, maa jo ganske beroe paa, hvor langt Skibet ligger ude. Ligger det nærved Land, benytter man naturligviis Raletapparatet, men ligger det langt ude, maa man selvfølgelig tage sin Tilflugt til Redningsbaaden.

Der er endnu kun et enkelt Punkt i Udvalgets Betænkning, som jeg vil omtale, nemlig det under Nr. 9 stillede Forslag angaaende Stamslutteriet i Frederiksborg. Det er der af Udvalget foreslaaet, at en Post skulde udgaae,